

sammie staar: „Ildstederne skulle være vel indrettede i alle Henseender og have en passende Størrelse“. Bedømmelsen kommer altsaa derefter til at hvile paa Autoriteterne, der ville have at angive, hvorledes Ildstederne skulle være indrettede for at være røgfortærende, uden hvilket de ikke, som der staar, kunne siges at være „velindrettede“. Det er imidlertid en meget vanskelig Sag at angive, hvorledes et Ildsted skal være indrettet for at være røgfortærende. Man har paa Sagens forskellige tidligere Stadier havt sin Opmærksomhed meget henvendt paa dette Spørgsmaal, men man kan ikke godt anvise nogen bestemt Maade, paa hvilken Ildsteder kunne gøres røgfortærende. Dette kunne de nemlig egentlig ikke blive, naar ikke de, der skulle passe dem, ere omhyggelige derfor. Den bedste Røgfortærer ved et Ildsted er derfor en paapasselig Fyrhøder, og naar en Fyrhøder bruger Brændselet paa en hensigtsmæssig Maade, vil man godt kunne undgaa Røgen. Man har derfor, som sagt, ikke i Kommunalbestyrelsen troet at kunne gaa videre end til at fordrø, at Ildstederne skulle være „vel indrettede“, altsaa tilfredsstille de Fordringer, som Autoriteterne mene at maatte stille.

I det foreliggende Lovforslag er Bygningskommissionen i Kjøbenhavn bleven bibeholdt. Lovforslaget er jo derved i Overensstemmelse med de nuværende Forhold, medens det derimod i denne Henseende er i Modstrid med det Forslag, der framkom fra Kommunalbestyrelsens Side, og som gik ud paa at lægge Bygningspolitiet ind under Magistraten. Der kan nu ganske vist anføres gode Grunde for begge Ordninger, og jeg skal ikke opholde mig ved dem her, da de ere udførlig fremhævede i Motiverne til Lovforslaget. Jeg skal derfor kun erindre om, at Bygningskommissionen vel i den Tid, hvori den har bestaaet, har gjort god Skyld, men at det Sammie, tror jeg, ogsaa vilde være Tilfældet med Magistraten. Jeg tror, at medens man ved den ene Ordning vel faar en noget større Garanti for, at ethvert Spørgsmaal blev altsidig drøftet, saa vilde man ved den anden Ordning faa lidt mere Udfigt til en hurtig Forretningsgang. Det er saaledes vænskelig at sige, hvad der vilde

være det Bedste, og Forskjellen vilde i begge Henseender neppe være ret stor. Vænskeligheden ved at træffe den rette Afgjørelse har derfor ogsaa lægt sig for Dagen under Sagens Gang, idet Kommunalbestyrelsens Forslag om at sætte Magistraten istedetfor Bygningskommissionen er overensstemmende med Justitsministeriets tidligere Forslag i saa Henseende, medens Justitsministeren derimod ved Sagens senere Behandling dog efter nærmere Overveelse har troet at maatte sætte Bygningskommissionen ind istedetfor Magistraten. Paa enkelte Punkter af Lovforslaget er denne Ombygning dog ialtsald ikke heldig, og jeg skal derfor tillade mig paa et senere Trin af denne Sags Behandling at stille Forslag i saa Henseende. — Naar Stadsbygmesteren herefter skal vælges af Borgerrepræsentationen efter Indstilling af Magistraten og med Forbehold af kongelig Approbation og Bygningsinspektørerne af den samlede Magistrat, da anser jeg dette for hensigtsmæssigt. Jeg skal med Hensyn hertil derfor kun gjøre opmærksom paa, at der er en Embedsmand under Bygningskommissionen, hvis Stilling er af stor Betydning for Sagens Gang, nemlig Bygningskommissionens Sekretær og Kassierer, der efter Lovforslaget vil faa en aldeles uflækker Stilling, og jeg ønsker, at man under Sagens senere Behandling vilde være istand til at gjøre hans Stilling mere flækker og selvstændig. Efter den Opfattelse, som jeg i Genhold til det af mig Udtalte har af Lovforslaget, saaledes som det foreligger, tillader jeg mig at anbefale det paa det Bedste til det høffærede Thing.

Justitsministeren: Efter Beskaffenheden af de Udtalelser, som ere fremkomne, antager jeg, at jeg kan fatte mig ganske kort, idet jeg iøvrigt henholder mig til de udførlige Motiver til Lovforslaget. — Den ærede Landsthingsmand, der først havde Ordet (Ploug), udtalte den Anskuelse, at Lovforslaget var for vidtløftigt og udførligt, og at dets hele Affattelse i dette Omfang skyldtes den Omstændighed, at den oprindelige Lov af 17de Marts 1856 var bleven til under Indflydelsen af ældre Jurister, hvis Skyld det skulde være, at